inland: Rs. 50/- year For Advertisement Apply to: The Manager, 'The Morning Star,' 182, First Cross Street JAFFNA.

. මහත්ත වෙත්ව විදුවේ අතර විදුවේ අතර විදුවේ අතර විදුවේ අතර විදුවේ විදුවේ විදුවේ අතර විදුවේ අතර විදුවේ අතර විදුවේ අ THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 4 AUGUST 1989

No. 30 RIGHTEOUSNESS EXALTETH A MATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PROFILE

News and Articles in Tamil and English. Please send them to

THE EDITOR. ' The Morning Star,' 182, First Cross Street, JAFFNA.

෦෯෮෧෧ඁ෯෮෨ඁ෬ඁ෨෮෨෧෧෧෧෧෬෮෮෮෧෧෧෧෧෮ Dedication of Navaly Parsonage.

A large gathering of the members of the Navaly Church were present in the Church lawn at Navaly on Tuesday the 25th of July at 4.00 p.m. for the dedication function of the new wing added to the Navaly Parsonage and the renovated parsonage itself. The Bishop the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar led the dedication service assisted by the Rev. V. N. Tharmakulasingam, Pastor of the Church. Mrs. C. Jeyaratnam read the bible lesson. At the end of the service there was a public meeting when the parishioners bade farewell to the former Pastor the Rev. A. Jeyakumaran and welcomed the new Pastor the Rev. V. N. Tharmakulasingam Mr. W. N. Thevakadadcham and Mr. C. Jeyaratnam spoke on behalf of the members of the Church. Mr. Jeyaratnam also thanked all those who had generously contributed more than Rs. 120,000 towards the renovation and construction of the new wing of the Church. He said i was remarkable that despite all the hardships being faced by the people at this time the Church members rallied round to make this generous contribution.

the Editor of the Morning Star for a short period. His wife Salojini was a sister of the late Prof. Chandran Devanesan. We offer our condolences the bereaved family.

ROBERT AMPALAPILLAI VAIRAMUTTU.

The death occurred of Mr. . A. Vairamuttu at Navajeevanam, Paranthau, on Saturday, the 8th July 1989. He is a member of the Vairamuttu family of Tellippalai. After his wife's death under tragic circumstances in January 1988 Mr. Vairamuttu was declining in health and he sought accommodation in the Pilgrim's Rest at Navajeevanam in October 1988. He had spent the eight months quite peacefully. It was only a fortnight before his death his only son flew from Australia to look him up.

The funeral took place the next day, Sunday, the 9th at 10-30 a. m. in the presence of all the residents in the Campus and a few villagers in the neighbourhood. The funeral service was conducted by the Rev. S. Jeyanesan, C. S. I Kilinochchi assisted by the Rev. P. J. Sooriyakumar, also of the CSI. Shelomnagar.

Mr. Vairamuttu's two brothers predeceased him, Mr. S. V. Vairamuttu, (Teacher College, Vaddukoddai & Union College, Tellippalai) and Mr. S. R. Vairamuttu (Postal Department). He leaves behind his only son, Suriyakumar, presently in Australia, sister Mrs. Sittampalam of "Shautna Villa" Tellippalai and Mr. C. Vairamuttu, 7, Kensington Gardens, Colombo-4.

Although Vairamuttu bro-thers excelled in sports the deceased, inspite of his arduous duties as Station Master, Railways, had taken keen interest in Self-defence Combat and had

conducted classes in Colombo and written a book on the subject prefaced by Sir Allan Rose, Q. C. the then Chief Justice of Ceylon.

In passing, the thee-roomed Pilgrim's Rest at Navajeevanam is fulfilling the purpose as envisaged by its founder the late Rev. A. C. Thambyrajah. in that two elderly persons within the last two years have had their rest in the cottage prior to entering into eternal rest.

mmmmm White House . Continued.

In making such translations, Maddox advises Bush to go to Scripture. "I would like some sense that Mr. Bush struggles with the biblical mandates about the poor and the hungry and the widow and the orphan, that he struggles with the concepts of war and peace," Maddox said.

Skillen urges the P esident to "learn to call on others with whom he could pray, with whom he could get encourage-ment." Dugan suggests that Bush place an evangelical at the top level of his staff in the White House. In addition, Dugan advises Bush to continue with regular church worship. He said he was "always disappointed" that Reagan did not attend church.

Some evangelicals remain skeptical about how Bush's faith will be worked out but evangelist Graham said he is confident 'it will have a great influence.' Said Graham, ''(Bush) desperately wants to see the moral values of this country restored and implemen ted, and when he says he wants to see a kinder, gentler nation, it means he wants to reach out to the people who feel discriminated against and the homeless and the poor." from "CHRISTIANITY

TODAY."

Prof KIM Speaking at the DANIEL POOR Function.

Among those who brought greetings at the Daniel Poor 200th Birth anniversary celebrations on the 27th of June 1989 was Professor Kyung — Jae Kim of the Han-Shin University, Seoul, Korea. Prof. Kim said he was delighted to bring gree-tings from Dr. Sang Jung Park, General Secretary of the Christian Conference of Asia and also from fellow Christians in Korea. Prof. Kim said that his participation at this function was a symbol of the unity of the Church throughout the world. Diversities of language, cultures and nationatities really contributed to the unity of the Church as one body. Prof. Kim said that Jaffna was fortunate in receiving American missionaries about 70 years earlier than the arrival of American missionaries in Korea. He said he was impressed by what he had read of the breadth of vision, depth of commitment and the great energy with which Dr. Poor and his colleagues established Churches, the vast network of educational, medical and other institutions in fulfilling their mission. Dr. Poor was a man of vision and great dreams. He had the courage, patience and sacrificial love which is really the meaning of being a disciple of Christ. His life and work is truly an inspiration and challenge to this generation.

Mr. Balasubramaniam A. G. A. Pooneryn Speaking at the Opening of the C. S. I. Day Care Centre at Pooneryn on 21- June

Dr. S. P. Appasamy.

We regret to record the death of Dr. S. P. Appasamy on the 17th of February this year at his home in Madras. Dr. Appasamy, it will be remembered was a Professor of English at the Jaffna College Undergraduate Department during the early fifties. He later joined the

staff of Madras Christian College. On his retirement, he served the Christian Literature Society, Madras as its English the time of his death, he was English Weekly of Madras --The Guardian.

Dr. Appasamy during hi stay is Jaffna also served as

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது; உயர்த்தும் : பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும்

04 - 08 - 1989

1850

திந்தனே 25.

யோனு 2 ஆம் அதிகாரம். என்னுடையது ஒன்றுமில்லே. யோனு 2: 9

மீட்பு இறைவனுடையது का कंतर ताराने

மீட்பூன் பணியே இறைவனு டைய பணி. மீட்பூன் பணிக் டைய பணி. மீட்பின் பணிக் கென்று மக்களேத் தயார் செய் வதே இறைத்திட்டம் இத்திட் டத்தின் பங்காளிகள் மீட்பின் பணியில் இ‱த்து செயல்படும் போது புதிய செயல்வடிவத்தை உள்ளுண்ர்வால் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். இவ்வுண்மைக்கு நாடக வடிவம் அமைத்துத் தரு கின்ருர் இந்நூலாசிரியர்.

நினிவேக்குப் போக யோனு, தர்ஷீசுக்கு விலகி ஒடப் புறப்பட்டான்.இவனிடம் பற்றுறுதி இருந்தது, ஆனல் பிறரிடம் இவன் பற்றுவைத்திருக்கவில்லே. இறைவன் மீறு இவன் பக்தி வைத்திருத் தான், ஆனுல் பிறரிடம் இவன் அன்பு வைக்கவில் இறைவன் யார் என்று இவன் அறிந்திருத் தான், ஆயிலும் இறைவனுக்குப் பணித்தடங்கும் பண்புடமை இவ னிடம் இருக்கவேயில்கு.

யரிக்கவும் இவன் ஆயத்தம்; ஆனுல் மரித்துக் கொண்டிருக்கும் நினிவே மக்களின் மீட்புப் பணிக் கு**த் தஸ்வே**ப் பங்காளி ஆக்கிக் கோள்வதில் மறுப்பு. இவை அனேத் துக்கும் காரணம், யோழுவிடம் காணப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட பற்றுறு இயும் பக்தியும் என்றுதான் கூறவேண்டும். ஒருவனுடைய பற் **றுறு**தியும் பக்கியும் ஒரு வரமபுக் குட்பட்டதாக இருப்பது தவறு. இவை விரிந்து பரந்து செல்லும போதுதான், இறைவரலாற்றின், மீட்புப்பணி அனேகமக்களின் பிணி போக்கும் மாமருந்தா**க அமையு**ம்.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பக்திக்குள் ளும் பற்றுறுதிக்குள்ளும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த யோனு, அதற்கு மேலாகச் சிந்திக்க மனமற்ற நில்ல மரித்து விட்டால்ப் போதும்' என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டான். யோனு 1: 12. சமுத்திரத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கினவர் இறைவன் என்று நம்பிய யோஞ, சமுத்திரத் வனுடை 观止用 திலும் இருக்கும் என்பதைக் கூட மறைத்து விட்டான். இஃது மட்டு மல்ல 139 ஆம் சங்கீதம் 8—12ம் வசனத்தின் உயர்வான தன்மை யைக் கூட யோனு மற**்**து விட் டான் காரணம், இவனிடம் காணப் பட்ட தானும் தன்னுடைய கொள்கைத்திட்டங்களுமே சரி என்ற பிடிவாதப் போக்குத்தான்.

இறைத்திட்டம் செயற்படுவதற் குப் பிடிவாதப் போக்குத் தடை யாக இருக்கக்கூடாது. இறைத் இட்டம், இப்போக்கை அனுமதுப் படுல்லே. பிடியாதப் போக்குள்ள யோஞ், தன்னிடம் உள்ள பக்திக் கும் பற்றுறுதிக்கும் உண்மையுள்ள மரிப்பதெனச் சித்தத்து அதற்குச் செயல் வடிவமும் தரு

ஆனைம் இறைத்திட்டமோ இவ விடம் காணப்பட்ட பக்கியையும் பற்றுறு தியையும் நினிவே மக்களுக் குப் யபனுள்ள தாக்கவே வேண்டும் என்று செயற்படுகின்றது. இங்கே, யூகவிசுவாகியாகிய யோளவுக்கும் அகில உலக மீட்பின் வரலாற்றிற் செயற்பட்டுக் கொண் டிருக்கும் இறைத் திட்டத் திற்குமிடையே இழுவை நில் ஏற்பு இன்றது. இழுவை நிஃல ஏற்பட்ட போது திர்ப்பந்தமான ஒரு நிலப்பாட்டுக் குள் போன கள்ளப்பட்டாள், ழைவை நிலே எப்போதும் விசுவாசி களுக்கு ஏற்படுவது **வழக்கம்.** — விசுவாசியாகிய பவுலடிகளாருக் கும் இந்த நிவே ஏற்படத்தான் செய்த**து. அ**வர் கூறியது: "நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்:

இந்த மரண சிரத்திவின்று யார் விடுதலே யாக்கு வார் ा जी जिल றேமர் 7: 24.

இழுவை தில் ஏற்ப**ி**ம் போது. செய்ய வேண்டியதைச் செய்யாம**ல்** செய்யத்தகா தவைகளேச் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களும் விசுவாசிகளுக்கு பவுலடிகளார் உ என் டு . ரோமர் 7: 19 இல் "நான் விரும்பிய நன்மையைச் செய்யாமல் விரும்பாத தீமையைச் செய்கின்றேன்"் என்

COMPANDIO PILL இறைவன்

இறைவன் விரும்பிய நன்மையைச் செய்ய மனமற்ற யோணுவும் இறைவன் விரும்பாத தீமையைச் செய்யத் துணிந்து வீட்டான். என்லுல் ஏற்பட்ட இயற்கையின் கோபம் அடங்கவேண்டுமானுல் என்னேக்கடலில் வீசி எறிந்து விட்டு நீங்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுங் கள் என்று கூறுவதாக யோனு 1: 12 ஆம் வசனம் அமைகின்றது. அமைகின்றது

ஆம் வசன் உ அமைகின் றது.
இவ்வசனத்தால் உணரப்படுவது, யோஞவுடைய வாழ்விலே, அவ அவனே அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதுதான். பிறர் தண்டிக்கப் படக்கூடாது என்ற இறை அறிவும் இங்கு இழையோடி நிற்கின்றது. யோஞவுடைய வாழ்வியலில் இழையோடிவிட்ட சிந்தன், எரேமியா 31:30 வசனத்தில் காணப்படுகின்றது. றது

தினிமித்தமே சாவான். எந்த மனுஷன் திராட்சைத்காய்கள்த் கின்பானே அவனுடைய பற் களே சுசிப்போகும். யோனுடைய சே

கள் கூசிப்போகும். யோனுவடைய போராட்ட நில கண்ட இறைத்திட்டம், யோனு வைக் கப்பலில் இருந்து பிரித்துத் தனிமைப்படுத்துகின்றது. தனிமைப் படுத்தப்பட்ட வரலாறுகளுக்கு ஊடாகத் தனது செயற்கிட்டத்தை இறைவன் செயற்படுத்திய சில நிகழ்வுகள்:-

எ இ ப் இய வ ஏ லா ற்றி ல், மோசேக்கு எழுந்த இழுவை நிலே யைக் கண்ட இறைவன், மோ சேயைக் தனிமைப்படுத்தித் தரி சனம் தந்து, மீட்பியல் வரலாற்றின் கதா கு ய க கு க் இ ரி. யாத். 2; 15 — 3; 12. தடிலைகு வின் பாதையிலே சென்று கொண்டிருந்த போது இயற்கையின் தாக்கத்தைர் சந்தித்த பவுவடிகளாரும் இறைவனின் சத்தத்திற்குப் பணிந்து குழப்ப நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டார். குழப்படான நிலேப்பாட்டினின்றும் நீ ஸ் கு வ த ற் காகவே இவரும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டார். இவ்வரலாற்று உண் மை மை க் கணாத்தியர் 1: 17 — 18 வசனங்கள் கறுகின்றன. எதிப்இய கள் கறுகள்றன. வின் கும்.

> துறையூரான். ஆ. வே. யேசுதாசன்.

அலங்கையில் எவ்விதம்

28 - 7 - 89 இதழின்

தோட்ர்ச்சி.

28 - 7 - 89 இதழின்

தோட்ர்ச்சி.

0 த் இயில் பெரும்பதற்கு இத்தைத்து வேற்
முமையே முதற் தடையாக விருக்
கினிற்கு, எமத் நாடு ஏறத்தாமு

75 வீதம் பௌத்த மதத்
தைச் சேர்க்கலட்டில் இது டுள்ளது. 10 வீதம் இஸ்லாம் மதத்தினரையும், 5 வீதம் இத்து மதத்தினரையும், மித்தியான 10 வீதத்தில் 5 வீதம் கத்தோலிக்க மதத்தினரையும் 5 வீதம் கத் தோலிக்கரல்லாத இறீஸ்தவர்களே யும் வேறு மதத்தினரையும் கொண்டுள்ளது. பௌத்த மதமும், இஸ்லாமிய மதமும், இந்து மதமும் ஈற்றுண்மையையே மையமாக வைத்தத் தத்தம் மார்க்கங்களேப் பரப்பு கொற்ன. எனவே, எமது நாட்டில், கிறீஸ்துவை மையமாக வைத்து நேற்செய்தியைப் பரப்புவது பொருத்தமாவென்பது ஆராயப்

> கடந்த இண்டாயிரம் ஆண்டு. களாக நற்செய்தி பரப்பப்பட்டு வருகிறது. இற்ஸ்தவர்களுடை தொகை உலகத்தில் ஒருவேள் பெருகி இருக்கலாம், ஆனை். நற்செய்தியின் தத்துவம் மணிதனே மாற்றி அமைக்கத்தவறி விட்டது. மணிதவர்க்கம் முழுவதையும் நாம் இறீஸ்தவர்களாக ஆக்கினுலும் உலகம் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக ஒன்றும் நடைபெறப் போவநில்‰ ஆனுல், ஒரு சிலர் தடிப்பாகவிருக் கும் எமது கோயிற் சுவர்களேத் துளேத்துக் கொண்டு பரம உண் மையை உணருகதற்கு முன்வரு வார் சு ளே யா ஞல், மாக ஆச்சரியப்படத்தக்க தொன்று நடந்தே திரும். இயேசு வின் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகச்சிலரே. அவர்கள் உலகத்தை ஆட்டிப்படைத்தார்கள். மையை உணர்த்தவர்களும் அனுப வித்தவர்களும் நற்செய் நியைப் போதிக்கவேண்டுமென்பது இதிலி

பட வேண்டிய தொன்றுகும்.

இன்று நற்செய்தி சிதறுண்டு போதிக்கப்படுவதற்கு முக்கிய நியா யம்? உண்மையை வாழ்ந்து காணு தவர்கள் வேதூகமக்கருத்தைத் தவர்கள் வேதாகமக்கருத்தைத் தவருகப் போதிக்கின்றனர் இந்தக் க சப்பான நடைமுறை க சன்னமயை நாம் ஒத்துக்கொள் ளத்தான் வேண்டும். இது, புதிய ளத்தான் வேண்டும். இது, புதிய ஏற்பாடு ஆராய்ச்சியாளர்கள் மத் தியில் இன்றும் வாதிக்கப்பட்டே வருகின்றது. சில சமயங்களில் உண்மையை வாழாதவர்கள். உண்மையை வாழ்ந்தவர்கள். பற்றி எழுதும் போது தத்தமது கருத்துக்கள்யும் வேதாகமத்தில் புகுத்தியுள்ளார்கள் எனச் சில அறி கள் கழுதுகின்றனர். இதை சிப்பவர்கள் தாம் நாம் ரண்ட கொள்கையையே சரி வா சி ப் பு வா கள் கொண்ட கொள்கையையே சரி கொண்ட கொள்கையையே சிறீஸ் தவம் பிளவுபட நேர்ந்தது. இதனு லேயே ஒரே கடவுள ஒரே ஞானஸ்நானம் என்று கிறீஸ் தவம் போதித்த பொழுதிலும் வெவ்வேற சபைகளாகப் பிரிந்து நிற்கின்றன. இது யானே பார்த்த நேருடர் போன்றிருக்கிறதல்லவா?

ருந்து பலனுகின்றது.

இப்படியே உண்மையை உண ராத இரீஸ்தவர்கள் தாம் தாம் கொண்ட கொள்கையே சரியென நில்நாட்டத் தென்டிக்கின்முர்சன். துவருகளைஞர் வ இப்பிளவைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒரே இரு மார்க்கத்தானுண்டு, அதாவது உண்மையை வாழ்ந்து கண்ட பெரியார்கள் வேதாகமத் எண்ட பெரியார்கள் பேதாகமத் தை நன்கு புரிந்து கொண்டு விளக்க முன்வரவேண்டும். அவர் கர் விளக்கம் தரும் போது வரத் துக்கு அப்பாற்பட்ட உண்மைகளே தோன்றும். இம் முறையே நற் செய்தி திரிவுபடாமல் இருப்பதற் குச் கிறந்த மார்க்கம். கருத்துக் களும் வியா க்கியா னங்களும் தன்றிண்யும் போது காலக்கிரமத் தன் பிளவுகள் மறைவதற்கு இது வழிவகுக்கும். விவா தத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கருத்துக்கள் போதிக் கப்படும் போது நற்செய்தியின் ஒரு தன்மைத்தானசாரம் தொனிக் கவே செய்யும். (வளரும்) கவே செய்யும். (வளரும்)

குருகே மரணம்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுஸ் தாபனத்தின் துவேளும் - பணிப் பாளர் நாயகமும் - பத் இரி கைத் தணிக்கைக் குழுவின் **த**குதி வாய்ந்**த** அதிகாரியுமான திரு. கேமிஸ் குருகே. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலே, தனது சொந்தஊரான பொல் வன் கொடாவிலுர்ள தேவாலய சென்று வீடு இரும்பும் வழியில் இனம் தெரியாத இருவரிஞல் கட்டுக் கொல்லப்பட்டார், என் பதை மனவருக்கத்துடன் அறியத் தநுகின்ரும். 64 வயதான இவர் 40 ஆண்டுகளாக ஒளிபரப்புத் துறையில் பணிபுரிந்து அத் நிபுணராகத் திகழ்த் து றையின் தார். சுயாதின தொ*லேக்*காட்சிச் சேவை நிவேயம் (I, T. N) இலங்கை ஒவிபரப்புக் கூட்டும் தாபனம் ஆகியவற்றில் குருகேயின் பூதவுடல் அஞ்சலிக்காக வைக்கப் பட்டுப் புதன்கிழமை **எனத்**தை ம**யா**னத்**தில் இறுதிக் கடமை ்**சய்யப்பட்டது.

பாதுகாப்பு நிலையம்.

கொழும்பில் வாழும் தமிழர் களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கும் பொருட்டு, பம்பலப்பிட்டி இத்துக் கல்லூரியில். புணர்வாழ்வுப் பாது காப்பு நிஃலயம் ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளதாக இலங்கை அரசு அறி வித்தாள்ளது. இப்பாதுகாப்பு நிவே யம் 12 - 07 - 89 புதன்கிழமை முதல் இயங்கி வருகிறது.

தொலத் தொடர்பு நிலயம்.

இந்த நிலேயம் 1979ம் ஆண்டு துத்த நக்கப்பட்டும் வவுனிபாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பின்னர் இடைநிறுத்தப்பட்டது. வடக்குக்கிழச்கு மாகாணம், இலங்கையின் தென்பகுதி, இந்தியா ஆகிய இடங்**களுக்கு நே**ரடித் தொ**ஃ**த் தொடர்பை ஏற்படுத்தித் தரும் இந்நிஃயத்தின் வேலேகள் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின், மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. காகப் பத்து இலட்சம் ரூபாவை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

புதிய தபாலகம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பெரிய தபாற் கந்தோர்க் கட்டடம் முற்றுக இடிக் கப்பட்டு, அதே இடத்தில், பெரிய அளவிலான புதிப **கந்**தோர்க் கட்டடமொன்று கட்டப்படவு**ள்** ளது I 1/2 க்கோடி ரூபா இதற் காக ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கொழும்பிலிருந்து யாழ். நகரம் வந்த கட்டிட நிபுணர்கள், தபாற் கந்தோர் கட்டுவ**தற்**கான இடத் தைப் பார்வையிட விரும்பியும் பார்வையிட முடியாமல் திரும்பிச் சென்றனரெனத்தெரியவருகின்றது.

குதிரைகள்.

தோட்ட முகாமைத்துவத்தை நிறைவேற்றும் உத்தியோகத்தர் களின் நிறைவேற்றுக்கு மு 'பறுரோ'' 'தெருபாஸ்'' ஜீப்கண்டி களுக்குப் பதிவாகக் குதிரைகளேத் களுக்குப் படுவாகக் குதிரைகளுத் தோட்டத்துரைமாருக்கு வழங்கு மாறு, பெருந்கோட்டக் கைக் தொழில் அமைச்சர் திரு. காலிவி திசநாயக்காவுக்குச் சிபாரிசு செய் துள்ளது. இதன் மூலம் 60 இலட் சம் ரூபாவை வருடமொன்றிற்கு மீதப்படுத்த முடியுமனத் தெரி வீக்கப்பட்டுள்ளது.

"காட்டு யாண்கள்."

கரும்புத்தோட்டங்களே எவ்வளவு கரும்புத்தோட்டங்களே எவ்வளவு பாதுகாப்புப் படுத்தியும் இடையே காட்டு யானே புகுத்து அழிப்பதனுல், இவங்கைச் சீனிக் கூட்டுக் தாபனத்திற்கு வருடம் ஒன்றிற்குக் குறைந்த பட்சம் 27 கோடி 10 இலட்சம் ரூபா நஷ்டம் ஏற்படுகின்றடுத்தை விவசாய உட வுக்கூட்டுறவு அமைச்சர் இரு. லனித் அத்துலத்முதலிக்குக் கூட்டு ஸ்தாபன வர்த்தக சங்க உத்தி யோகத்தர்கள் அறிவித்துள்ளனர். தாரகை ஓளி:-

மேட்டி**டைப்** பார்வையும் அகந்தையின் மனமும்; பயப**க்**தி யற்ளூர் தீபமும் பாவம்.

— நீதிமொழிகள். 21 : 04

எங்கள் கருத்து

மீண்டும் பேச்சுவார்த்தையா?

இந்நாட்டின் இணப்பிரச்சனே நேற்று இன்று கோன்றியதல்ல. பல ஆண்டுகளாக இழுபட்டுவரும் பிரச்சனேதான் இது. இப்பிரச்சனேயைத் தீர்ப்பதற்கென்று நடத்தப்பட்ட பேச்சு வார்த்தைகளோ பற்பல. அவற் றின் முடிவு? இன்னும் பிரச்சனே தீர்ந்த பாடில்லே.

தமிழர்களுக்காகப் பேடிய - வாதாடிய தீலவர்கள் எங்கே? கிலர் அமரராகிவிட்டனர். கிலர் கொல்லப்பட்டனர். சமீபத்தில் கொல்லப்பட்ட தமிழ்த் தீலவர்களேக் கொன்றவர்கள். நம்மைச் சேர்த்தவர்களே எனக் கூறப்படுகிறது. உண்மை இன்னும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்ஃவயாம்! யார்? எவர்? எனக் கேட்பதில் இனி என்னை பயன்?

தமது தமிழ்ச்சமுதாயம், சிர்கெட்ட ஒரு நிங்கைய அடையுமென நாம் ஒருபோதும் எண்ணவில்பே, எங்கே நமது தமிழ் வீரம்? நாம் பெருமைப்பட்ட பண்பாடு எங்கே? நடந்ததை நிளேத்தால், மன வேதின தரும் இரத்தக் கண்ணீர்தான் பீறிட்டுப் பாய்கிறது! உலகமே ஒரு காலத்தில் நம் தமிழ் மக்களின் விடுதவேப் போரட்டத் தில் பெருமை கொண்டது. இப்பொழுது......?

தமிழர்கள் தங்களேத் தாங்களே கொன்று குவிக்கட்டும், கூடிய வீரைவீல் வலுளிழந்து நிற்பார்கள். அப்பொழுது அவர்களே எளிதாக அடக்கி ஆளலாம், என்று தந்நிரத்துடன் காத்துக் கொண்டி, ருக்கின்றணர் நமது சுதந்திரத்தைப் பறித்த நமது விரோதிகள். பேச்சு வார்த்தைகளினுல் நாம் இதுவரை பெற்றது ஏமாற்றம்தான்! ஒரு புறம் பேச்சு வார்த்தையில் காலம்கழிய, மறுபுறம் தமிழர்களி டையே பிரிவுகள், போராட்டங்கள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலேயை நீடிக்கவிட்டால், நமது சாகியம் முற்றுக அழியும் காலம் வெகு தூரமில்லே, என்பதை எலகும் மறுக்க முடியாது.

ஆகவே, நாம் என்ன செய்ய வேண் 7ம்? ஒருவரையொருவர் குறை கூறிக்கொண் டிருப்ப நில் எவ்வித பயனு நில்ஃ, எவ்வாரும் ஒருமித்து எவ்லாம் வல்ல இறைவளிடம் நம்மை அர்ப்பணிப்போம் வாருங்கள். அவர் ஒரு வரே எங்கள் பிரச்ச ஊை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கக் கூடியவர். அவர் ஒருவரே எமக்கு வேண்டிய நிரந்தரமான சமாதானத்தைத் தரவல்லவர். இறைவன் காட்டும் வழிமிலே செயற்படுவோம்.

பேச்சுவார்த்தைபில் நம்பிக்கை வைத்தோம். அகிம்சை முறைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோம். இந்டுய அரசின் உதவியை நாடினேம் -ஆயுதப் போராட்டத்தில் நம்பினேம். ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லே. ''உங்களால் ஆவது ஒன்றுமேயில்லே, ஆண்டவரால் ஆகாதது ஒன்றுமே யில்லே''. என்றுர் இயேசு பிரான். ஏன்றுபட்டு எல்லாம் வல்ல இறை வனிடம் வாருங்கள். நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கின் நம் அணேவர்க்கும் தாழ்வு என்பதை மறவாதிர்கள்?

விண்ணுலகெய்திய நல்லாயன் வண. மார்க்கண்டு தேவதாசன்.

ஒரு மேலே செரிந்து விட்டது.மக்கள் குரல் ஒயவில்லே. மாட்சிமை மிக்க மாணிக்க ஒளி மறைந்து ஓர் மாதம் பூர்த்தியாகினிடட**த**. செத் தமிழ்ப் பண்பு நிறைந்து குருத்துவ வாழ்க்கை வாழ்த்த - அடியான் ஒர் உத்தம ஊழியன என்று அவரைக் கூறுவது அவருக்குச் சாலப் பொருந்தும். ''உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கிருக்கிறதோ, அம்கே உங்கள் இரு தயமும் இருக்கும்'' என மத் தேயு சுவிசேஷம் கூறுவதுபோல போத்கர் அவர்களுடைய பொக்கி தேவனுடைய இராட்சியத் ஓலேயே இருந்ததென்பதை அவ ருடைய வாழ்க்கையில் இருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது தபால் அதிபராக இருந்த வேளே பில், தேவபணி செய்வதில் மிகவும் வாஞ்சை உள்ளவராக இருந்தார். அப்படி இருந்தைகின் நிமித்தம் தனது பதவியை விட்டு வி லகித்தேய ஆழியத்திற் காலடி எடுத்து வைத்

ுநான் கர்த்தரை நோக்கிச் சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டேன்: அவர் தமது பரிசுத்த பர்வதத்திலிருந்து எனக்குச் செனி கொடுத்தார்?' என்று சங்கிதக்காரன் கூறுவது போக், போதகருடைய வேண்டு

தலும் தேவனைல் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டது.

போதகர் அளர்கள், தனது ஊழியம் செய்த காலத்தில்தான் சபைகளி லும், திராமங்களிலிலும் மட்டுமல்லாது, வேறு பல இடங்களிலும் திருச் சபையின் திருப்பணிக்காகவும் கிராம மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும், அயராது உழைத்தார். அவரின் தன்னலமற்ற சேவையைப் பாராட்டாத மக்கள் ஏழாவேண்டும். பொதுவாகக் கூறின், ஏழாவே மக்களின் ஏகோபித்த ஊழிய நண்பணுவார்.

"போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து" என்ற வாக்கிற் கிணங்க வாழ்த்து காட்டிய உத் தம ஊழியன்தான் இவர். இவரி டம் காணப்பட்ட இன்முகம், நகைச்சுவை, நல்லறிவு, சிரிய பண்புகள் யாவும் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட கொடைகள். தேவன் அருளிய ஆனியின் கனி. அனேந்தையும் தன்வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்த பக்டுமான் என்ருல் மிகையாகாது.

எனக்குப் பிறன் யார்? நான் யாரிற்குப்பிறன்? போன்ற விஞக் களேச் சபை மக்களிடங்கேட்பது போதகருடைய உறுதியான சம்யப் பற்றை வெளிப்படுத்தும் செயலாக அமைத்துள்ளது.

கடத்த ஆண்டு நோய்**வா**ய்ப்பட்டி குந்த வேள்யில் கூட இ**ை**றபணி

பற்றியும் சபைவேளேகள் பற்றியும் கரிசன்யுடையவராகவே காணப்பட்டார். காணப்பட்டார். இவ்வாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில், இந்தியாவில் சத்திர சிகிச்சை நடைபெற்ற மறு நானே அவர் கேட்ட கேள்வி, ் உயிர்த்தெழுந்த திருநாளன்று, திருவிருந்த எனது சபையின் ஆரா**தன்**பை நடா**த்து**வத**ற்**கு நான் போகலாம் தானே? என்ப தாகும். பாரிய சத்திர சிகிச் சத்திர சிகிச் சையின் பின் அவர் வாழ்ந்த ஐந்**து** மாத காலத்தில் அவர் ஆற்றிய சேவைகள் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டும். அத்து ''ஒய்வு சில காலம்'' சபை மக்கள், போதகரைச் சந் எ டு ங் கள் அற்ற காலம்'' என்று கூறும் போதெல்லாம், ''நான் ஊழி யம் செய்வதற்கான புதுப்பெலின தேவள் எனக்குக் தந்துள்ளார் அவரின் நாம மகிமைக்காக நான் ஜீணிக்க வேண்டும்" என்பார்.

ஏழாஃவின் இரண்டு திருச்சபை களிலும் பகல்பராமரிப்பு நிலே யங்களேயும், கைத்தொழில் பயிற்சி நிலேயங்களேயும். ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஆயத்த ங்களில் ஈடுபட்டுவந்தார், கட்டு வனில் ஒரு சுவிசேஷ நிஃவயம் அமைக்கவும் முபற்சிகள் மேற் கொண்டார். ஏழாஃ வடக்குத் திருச்சபையின் வரலாற்றிலே என் றும் இல்லாதவாறு இருபது அங் கத்தவர்கள் இடப்படுத்தல் பெற்ற ஒரு திடப்படுத்தல் ஆராதனேயை வைகாசி மாதம் 14ஆம் திக்தியன்று மிகச்சிறப்பான முறையில் நடாத்தி வைத்தார். இவை தவிர, வேறு பல நன்மைகளேயும் குறுகிய காலத் தில் நடாத்தி முடித்தார். போதகர் அவர்கள், நல்ல சமாரி யனுக**த் நிக**ழ்ந்தார், எ**ன்**பதற்கு அவரின் ஊழியத்தின் கடைசி மாக ததின் இடம் பெற்ற பல சம்ப ததை இடம் பெற்ற பல சம்ப வங்கள் சாட்சி பகரும். தனது தோயையும் பொருட்படுத்தாது மிகவும் இக்கட்டான குழ்நிலேயில் அதிகாலே வேளேயிலும் கூட மரணத் தறுவாயில் இருந்தவர் களேயெல்லாம் மரணத்திலிருந்து குறிக்கோளோகு காப்பாற்றும் தன்னுலான எல்லா உதவிக்கோயும் செய்துள்ளார். இத்தகைய உதவி களினுல் ஏழாலே வாழ் மக்கள் அவரை என்றும் மறந்து விட முடி யாது. காரணம், அவரால் உதவி பெற்றவர்கள் இன்றும் உயிர்வாழ் கின்முர்கள். போதகரு**டை**ய வாழ்க்கையில் சுவிஷேஷத்தைப் பரப்புவதே முக்கியமாகக் கருதப் பட்டது. உதட்டினுல் மட்டுமன்றி தனது உடல், பொருள், ஆவி மூல மாகவும் சுனிஷேஷத்தைப் பரப்பி ஞர். இறுதியாக, தனது சபை ப்ல் ஆற்றிய அரு ளுரையின் ் சுவிசேஷம்' தொனிப்பொருள் என்பதேயாகும்.

போதகர் அவர்கள் ஒர் சிறந்த வி சு வா சி யா கக்காணப்பட்டார். 1987 ஆம் ஆண்டு ஏழாவே வடக் குத் திருச்சபை ஆலயத்கை -9/6001 டிய பகுதிகளில் ஷெல் தூக்குதல் களினு**ல்** பலர் இறந்த வேளேயில் தேவன் நம்மைக்காப்பார் என்ற விசுவாசத்தினுல் ஆலயக் குரு மனேயை விட்டு வெளியேழுது இருத்தார் அவர் மரிப்பதற்கு ஒருவாரத்திற்குமுன், சபை வாலி பர்கள் சிலருடன் வவுனியா செல் லும் வேளேயில் ' கிளிதொச்சியை அண்டிய பகுதியில் கிளிநொச்சிக்கு அப்பால் வாலிபர்களுடன் செல்ல வேண்டாம் - இரும்புங்கள் என்று ஒருவர் கூறிய போதிலும் தேவன் நம்முடன் கூட இருக்கிறுர் என்று தொடர்ந் கூறியப்பயணத்தைத் தார். அவரின் விசுவாசத்தையே இச்செயல் வெளிக்காட்டுகின்றது.

எமது ஆதீனத்தில் மிகவும் குறுகியகால**ம் ஊ**ழியு**ம்** செய்து இறைவனுல் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டபோதிலும், அவரின் ஊழிய காலத்தைப் பார்க்காது ஊழியத் களைவப் பார்ப்போமேயா ஞல் யாவரும் ஆச்சரியம் அடை வோம்.

போதகளுடைய துள்ளல் நடையையும், சிதாங்கும் தோன்பையையும் வசிகரப்புன்னகையையும் எனி தில் மறக்கமுடியாது. சுறுசுறுப்பு துணிச்சல், வேகமான த ஸ் மீ டு ஆவியவை அவரோடு கூடப்பிறந் தவை. தேவமகிமைக்கென்ற போதகர் செய்த பணிகள், தேவதா சன் என்னும் நாமத்தில் என்றும் தில்தது நிற்கும்.

மக்களோடு கலந்துறைந்த தாசன் இன்று விண்ணுலகில் சங்கமமாகி விட்டார், அவரை நாம் சந்திப் போம்.

க் க் க் க் க் பிள்ளகள் விழா.

யாழ். தென்னி ந் தியத் திருச் சபைத் திருமண்டலத்தின் 'பிள்ளே கள் விழா' இவ்வாண்டு ஜு‰ி மாதம் 22ம் திகதி முழுநாள்க் கொண்டாட்டமாக, வட்டுக்கோட் டையீல் ந களிலிருந்து 1200க்கு டோர் இவ்விழாவில் பங்கு கொண்டனர். நன்றிசெலுத்தும் கண் வட்டுக்கோட்டைப் ஆருர் திரு. ஏ. டையில் நடைபெற்றது. 21 சபை பேராலயத்தில் அரர் திரு. ஏ. ஜெயக்குமார் அவர்களின் தலேமை யில் வட்டுக்கோட்டைத் திருச் சபை ஒய்வுநாட்பாடசாஃப் பிள்ளோ களினுல் கால் 9 மணிக்கு நடத்தப் பட்டது ஆராதவே பின் பின்பு ஒவ்வொரு சபையினரும் தத்தமது திருச்சபைக் **கொடிகளு**்ன், **தத்** தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட வட்டுக் கோட்டைக் கல்லூரி வகுப்பறை களுக்குப் பவனியாகச் சென்றனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின், பெரு மளவு பிள்ளேகள் கலந்து கொண்ட விழா இதுவாகம் மளவு பள்ளாகள் கலந்து கொண்ட விழா இது வாகும். இதனேத் தொடாந்து, சபைகளுக் கொடிய நடந்த பாடற் போட் மில் முதலாம் பிரிவில் வட்டுக் கோட்டை - உடுவிற் சபைகள் முதலாம் இடத்தையும், தெல்லிப் பழை - மானிப்பாய்ச்சபைகள் 2ம் இடத்தையும். பணடத்தரிப்பு - சங் கா?னச்சபைகள் 3ம் இடத்தையும், பெற்றுக்கொண்டன. இரண்டாம் பிரிவில் அராலி - சண்டிலிப்பாய்ச் சபைகள் முதல் இடத்தையும்-காரைநகர் - ஏழாலே வடக்குச் சபைகள் இரண்டாம் இடத்தையும் அளவெட்டி - ஏழாவே கிழக்கு ச் அளவெட்டி - ஏழாவே சபைகள் முன்ரும் இடக்கையும் பெற்றுக்கொண்டன. 73 பிள்ளே கள் மனன வசனம் ஒப்பு**வீத்து** ஆளுக்குத் தலா 25 ரூபாய் வீதம் பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டனர். 9, 12, 15, 18 வயதினருக்கான தனிப் பாடிற் போட்டிகளில், '15 வயதுக்கு உட்பட்டோர், போட்டி' வட்டுக்கோட்டைத் திருச் சபையிலிருந்து ஒரு வருக்கும். ஏஃனய வயதினரில் தெல்லிப்ழைத் இருச்சபைப் போட்டியாளருக்கும் பரிசுகள் கிடைத்தன. இறுடு நிகழ்ச் சியர்கப் பரி சளிப்பும் கண் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன.

இலவசப் பால்மா.

தென்னிந்தியத் இருச்சபையின் யாழ் - ஆதின தெடுந்திவுத் திருச் சபையில் இல்வசப் பால் மாவழங் கப்பட்டது. இருச்சபையின் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலேயப் பின்னேனத் பெற்றேக்கும் மற்றும் போஷாக் குக்குறைவான இப்பால்மா குழந்தைகட்கும் விற்போல்க்கப்பட்டது. யாழ், தென்னிந்தியத் திருச் சபையின் காரியதரில் அருள்திரு. ஏ. ஜெயக்குமார் அவர்கள் இந்த வைபவத்துக்குத் தலேமை தாங்க, ஊழியன் ரி. எச். வசந்தகுமார் பால்மாவைப் பகிர்ந்தளித்தார்.

"THE ECUMENICAL VISION OF THE REV. DANIEL POOR AND COLLEAGUES"

The leading article on the above subject in your issue of the 14th July, 1989 prompts me to add a few comments on Ecumenism in our midst. It is true and well known that there was a spirit of "ecumenism" among the early missionaries, both in the mission field as well on the home base inspite of the fivalries of different denominations to form missionary societies of their own such as the Church Missionary Society (CMS), the Baptist Missionary Society, the Weslyau Methodist Missionary Society as against the more ecumenically founded American Board of Commissioners for Foreign Missions (ABCFM) and the London Missionary Society (LMS)—these two bodies being responsible for the First General Assembly of the General Union of the United Churches of South India in 1905 which ultimately led the way to the Church of South India in 1947.

Three of the Societies mentioned above viz: the CMS, the Weslyan Methodists and the American Ceylon Mission (a part of the ABCFM) were active in Jaffna from the early 19th century and their missionaries used to meet at a monthly prayer meeting. These missionaries came from widely different traditions such as the American congregationalists, the Anglicans and the Methodists from England. Sir Emerson Tennent in his book "Christianity in Ceylon" published in 1850 makes this comment on the ecumenical spirit of the early missionaries in Jaffna:

"In all essential particulars the process adopted by the three missionary bodies in the province of Jaffna, the Americans, the church of England and the Weslyan Methodists, has been the same in regard to their oporations both as ministers and teachers. For thirty years, these good men have assembled periodically in a "missionary union" to combine the results of past experience, and decide on measures for the future. By this means the system has been almost one and the same. They have altogener avoided, in the eyes of the Tamils, the exhibition of controversial rivalry, which to some extent has impeded success of the missions amongst the Sinhalese in the South."

However, in spite of this spirit of ecumenism it was not as smooth sailing for the missionaries involved, as referred to in the article. Edward Strutt in his book "A Missionary Mosaic from Ceylon" published in 1913 records this:

"Dr. Reginald Heber visited Ceylon in 1825. He was then Bishop of Calcutta, and Ceylon was part of his immense Diocese. Some of the clergy who looked up to hm as their Ordinary had their scruples about the "Monthly Meeting" (referring to the meetings of the missionary union) Was it quite right that episcopally ordained clergy should be fraternizing with Dissenters? There was extempore prayer used, yes by clergy and Dissenter alike; and even laymen were present and took their part both in prayer and counsel. They submitted the matter to the Bishop Heber for his ghostly advice. The good Bishop did not feel himself bound to advise absolute withdrawal of the clergy foo these meetings; but he did feel bound to point out some of the grave peras attending them. The episcopally ordained cleagy wire reminded that they were inheritors of special apostolic grace and therefore had special claims upon the attention of men. They must be careful lest in the eyes of others or even in their own eyes, they seemed to place themselves on a level with those whose call to the ministry had been less regular, though their labours might be no less sincere. To guard against this awful peril he urged strict adherence to external ceremonies, and canonical observance. Whilst not entirely withdrawing themselves from nonepiscopal missionaries, they were to cultivate closer relations with episcopally ordained (army) chaplains (who were not missionaries at all) to think that the hand which penned the familiar lines we often sing should

thus have laboured to erect barriers between fellow servants of Christ on the Mission field!"

There is a view that these monthly prayer meetings ceased exist or lost enthusiasm after the visit of Bishop Heber to Ceylon. Church and Mission were divided in their attitudes to ecumenism. This was the dilemma that the missionary bodies and churches faced ever since the modern ecumenical movement took shape. Even at the well known World Missionary Conference of the Edinburgh 1910, a service of Holy Communion was not possible. Cooperate prayer was conducted very sparsely and the singing of the Doxology spontaneously with all the delega-tes standing at the end of the conference in response to the only resolution made at the conference that there shall be a Continuation Committee to carry on the affairs of the Conference has been referred to as a great spiritually rewarding event and experience ecumenically! (Even the singing of the Doxology together by representative Christian leaders was considered such rare event then!.) This conference and the subsequent conferences very tactfully kept out of their discussions matters of doctrine, Faith and Order and it was as late as 1961 that the International Missionary Council (IMC) and the World Council of Churches merged into one Ecumenical movement. It has always been traditional and safe for the established churches to designate matters of popular Christian fellowship, ecumenism, courtesies and consultations to lay movements such as Bible Societies, Missionary Unions or Christian Unions.

200 years of such formal nodding courtesies by such Societies and Unious have not taken us very far in this country in true ecumenism while the courageous action of the established Churches in South India led to a visible union taking us closer to the ecumenical reality.

Those of us who participated in the Seminars, Bible Studies and Social functions and celebrations of the Daniel Poor Birth Bicentenary experienced ecumenism in a relevant context with the participation of Churches and Church representatives, (not just missionary societies or unions.) from India, Korea, the Christian Conference of Asia and the World Council of Churches, and the Roman Catholic and Protestant churches in Sri Lanka. If not for the prevailing conditions the participation of a wider ecumenical family would have been possible from within and without the country. This was in many ways a great tribute to the Ecumenical spirit of Daniel Poor and his colleagues. The mood today is more encouraging than some decades ago. There is more inter-denominational acceptance and participation of churches in the consecration of bishops, in theological and other consultations, in the exchange of pulpits of churches, in inter-communion, in a wide range of worship services even including Roman Catholics, in the use of each other's church buildings for Worship and weddings and in the use of burial grounds and also in the free and spontaneous mingling of Christians on many occasions without too much thought of their own denominational roots. The Tamil churches abroad and out. side Jaffna in Sri Lanka are good examples of a spirit of ecumenism in the modern era, where members from widely differing cherch traditions meet for worship and communion.

I am therefore not as pessimistic as your article portrays that the ecumenicalship in this country is in the doldrums. Just as in the early missionary age when good and revered missionaries and bishops differed very much in the demonstration of ecumenism, we are still bound to have such ecclesiastical problems which in many ways have been minimised. grassroots christians seem to be more ecumenically minded than ever before. In the past, missionary eo-operation led to a more mature ecumenism of the churches entering into discussions on Faith and Order. Only one of the five or six established churthes in Ceylon negotiating for Church Union voted unanimously for the Union. Unless we work for such unanimity within our own churches, there can be so real ecumenism. The age of missionary co-operation is over. It must lead to something more tangible and permanent and our formal fraternising efforts Christian or Missionary Unions and such Societies is no substitute for the true unity of the Churches that have come of age vision of the churches in meeting the needs of the OIKQUMENE - the whole inhabited earth - should not be unnecessarily delayed by superficial formalities. The urgency of the tasks before the churches in this forlorn country should help us to revive our endeavours for a more visible unity.

RAJAN KADIRGAMAR.
Christian Theological Seminary,
Chunnakam.

आह और माह आह आह आह आह

Registered as a Newspaper at the G. P. O. Sri Lanka under No. Q/J/104/ News 89.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at American
Ceylon Mission Press 182, 1st, Cross Street Jaffna on Friday AUGUST 4, 1929,
and published by The Rev. THEVANESAN, 182, First Cross Street, Jaffna